

WYPRAWKA PIERWSZOKLASISTY

Podręczniki:

- Edukacja wczesnoszkolna: „Wielka przygoda” wyd. Nowa Era (uczniowie otrzymują w szkole)
- Język angielski: „Hello Explorer” wyd. Nowa Era (uczniowie otrzymują w szkole)
- Religia: "Poznaję Boży świat", wydawnictwo JEDNOŚĆ Kielce (w sprzedaży od 30 lipca 2020 - kupić we własnym zakresie)

Tornister powinien być lekki i sztywny, więc nie plecak zamykany na zamek błyskawiczny, bo te lubią się zacinać, ale usztywniany z elementami odbłaskowymi.

Piórnik z wyposażeniem - jeden piórnik wystarczy ;)

temperówka, dwa ołówki, kredki ołówkowe, pióro na naboje, gumka, małe nożyczki dobrze tnące, klej w sztyfcie

Zeszyty 16 kartkowe:

w wąskie linie, w kratkę, zeszyt do korespondencji

W zeszycie w linie narysować na początku każdej linii pionowe kreski, dzięki czemu uczeń nie będzie miał problemów z odnalezieniem w liniaturze miejsca do pisania pierwszych liter.

Przybory i materiały do prac plastyczno – technicznych:

- teczka, a w niej: bloki rysunkowe A4 (biały i kolorowy), bloki techniczne A4 (biały i kolorowy), papier kolorowy
- kredki świecowe
- farby – plakatowe, akwarele
- pędzelki o różnej grubości włosia
- kubeczek na wodę
- plastelina
- pusta teczka na prace dziecka

Strój sportowy:

tenisówki, krótkie, ciemne spodenki, biała koszulka, worek na rzeczy gimnastyczne

Strój galowy:

granatowe (czarne) spodnie/spódniczka, biała koszula (bluzka)

Strój szkolny:

bordowa koszulka polo z logo szkoły, biała koszulka polo z logo szkoły, bordowy sweterek z logo szkoły (zamówienia sierpień/wrzesień 2020)

Podręczniki, tornister jak i inne przybory i elementy stroju należy **podpisać**. Tornister najlepiej podpisać wewnątrz, dla bezpieczeństwa. Może się zdarzyć, że obcy człowiek na ulicy zwróci się do dziecka po imieniu wzbudzając przez to jego zaufanie.

WSKAZÓWKI

Kluczem do sukcesu pierwszoklasisty jest gotowość szkolna, a więc moment równowagi pomiędzy możliwościami dziecka a wymaganiami szkoły.

Na tę gotowość składa się poziom rozwoju umysłowego, fizycznego, społecznego i emocjonalnego umożliwiające opanowanie treści przewidzianych programem nauczania oraz przystosowanie do środowiska szkolnego. Jeżeli dziecko w którymś z aspektów jest niewystarczająco przygotowane może mieć trudności w byciu uczniem.

Przed wszystkim pozytywne nastawienie

Szkołę przedstawiaj jako miejsce, w którym jest wiele nowych możliwości, interesujących miejsc i nowych zajęć. Pozytywne nastawienie z pewnością wspomaga także wspólne kompletowanie wyprawki szkolnej oraz organizacja kąpielki do nauki. Właśnie przy tych czynnościach najlepiej jest rozmawiać z dzieckiem na temat szkoły. Przemekowanie pokoju malucha, wstawienie biurka, lampki i innych niezbędnych rzeczy podkreśli wagę zdarzenia i pomoże wzbudzić ciekawość dziecka nową sytuacją.

Samodzielność ważna rzecz

W trosce o dobro pociechy rodzice czasem wyręczają ją z wszelkich obowiązków. Często wolimy sami coś zrobić, aby oszczędzić dziecku wysiłku i narazić je na przykrość lub popełnienie błędu. Taka postawa rodziców buduje w dziecku poczucie braku samodzielności, niechęć do podejmowania nowych wyzwań w obawie przed porażką. Dlatego nie należy wyręczać dziecka we wszystkich obowiązkach. Dobrze jeśli samo sprawnie potrafi się ubrać, spakować plecak i zanieść go na własnych plecach. W ten sposób już na starcie pokazujemy dziecku, że wierzymy w jego sukces.

Zrozumienie dziecięcych obaw

Nie pytajmy dzieci w pierwszych tygodniach szkoły jakie były lekcje, czy zadano pracę domową i czy było grzeczne. Najważniejsze jest zbudowanie w dziecku poczucia akceptacji, aby wiedziało, że strach jest naturalnym uczuciem, które towarzyszy zarówno dzieciom, jak i dorosłym w nieznanym sytuacjach. Jeśli dziecko otrzyma zrozumienie łatwiej mu będzie opowiedzieć o ewentualnych problemach lub niepowodzeniach przez co rodzic będzie mógł wspomóc je w poszukiwaniu rozwiązania.

Dziecko w nowym środowisku ma prawo czuć się niepewnie. Potrzebne jest wtedy duże wsparcie ze strony rodziców, którzy pokażą maluchowi że zawsze są gotowi mu pomóc. Warto przedstawiać szkołę jako miejsce atrakcyjne i przyjazne. Bagatelizowanie obaw kształtuje postawę bezsilności i poczucie braku akceptacji dla pojawiających się uczuć. Przed wszystkim własną pewnością siebie i przekonaniem o sukcesie dziecka mama lub tata obniży napięcie towarzyszące małemu uczniowi w pierwszych dniach szkoły.

Dzieci mogą postrzegać zagrożenia na zupełnie innym poziomie niż dorośli. To co w nas budzi lęk nie musi stanowić problemu dla siedmiolatka i odwrotnie.

WSKAZÓWKI

Prawo do uczuć oraz nauka uzewnętrzniania ich

Psychika siedmiolatka zdecydowanie różni się od psychiki dorosłego człowieka. W wieku wczesnoszkolnym zaczyna się kształtować umiejętność kontroli uczuć, jednak nie oznacza to, że nie pojawiają się zachowania impulsywne oraz niedostosowane sytuacyjnie, zwłaszcza wtedy, gdy tryb życia dziecka uległ całkowitej zmianie poprzez rozpoczęcie edukacji szkolnej.

Pamiętajmy zatem, że zanim ukarzymy dziecko za „złe” zachowanie w szkole warto najpierw wraz z dzieckiem rozpoznać przyczynę i wspólnie z nim zastanowić się nad innymi możliwościami reakcji w przyszłości. Dobre rozeznanie dziecka w sytuacji oraz budowanie w nim umiejętności przewidywania skutków podjętych działań wpływa pozytywnie na rozwój samokontroli, przez co daje mu poczucie bezpieczeństwa oraz wyposaża w narzędzia radzenia z trudnymi sytuacjami. Zwiększa także szanse na sukces dziecka.

Wiara we własne możliwości

Mały uczeń doskonale orientuje się w zakresie własnych umiejętności i słabszych stron. Warto zwrócić uwagę jak radzi sobie z niepowodzeniami, chwalić za włożony wysiłek, a nie tylko za efekt wykonanej pracy. W ten sposób budujemy w dziecku przekonanie, że warto się starać i próbować, nawet jeśli coś nam wychodzi słabiej niż innym.

Zaufanie do instytucji szkoły oraz nauczycieli

Aby szkoła była postrzegana przez dziecko jako bezpieczne miejsce potrzebuje ono rzetelnych informacji na jej temat. Ważne jest, aby dziecko wiedziało do kogo może się zwrócić, gdy będzie w potrzebie. Dlatego nie należy wypowiadać negatywnych opinii o nauczycielu. To z nim od tego momentu będzie spędzało większą część dnia i musi wiedzieć, że jest to osoba godna zaufania i szanowana przez rodziców. Warto przedstawiać nauczyciela jako osobę, do której dziecko może zwrócić się z każdym problemem.

Warto pamiętać że okres adaptacji do szkoły może trwać kilka tygodni. W tym czasie można się spodziewać wielu nowych, a czasem niepokojących zachowań dziecka. Mogą pojawić się sytuacje problemowe związane z integracją ucznia do grupy klasowej, umiejętnością włączania się w organizowane zadania lub przestrzeganiem zasad i podporządkowywaniem się nauczycielowi. Rolą rodzica w pierwszych tygodniach szkoły jest baczna obserwacja dziecka i jego reakcji. Codzienna rozmowa na temat samopoczucia dziecka, sukcesów i niepowodzeń pozwoli na wczesne zorientowanie się w ewentualnych kłopotach, jak również będzie ważnym wyznacznikiem zainteresowania dorosłego światem dziecka.